DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 13 juli 2000 *

I mål C-46/97,

Republiken Grekland, företrädd av juridiske medarbetaren P. Mylonopoulos, utrikesministeriets särskilda avdelning för gemenskapsrättsliga tvister, och biträdande juridiske rådgivaren I. Chalkias, statens rättsliga råd, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Greklands ambassad, 117, Val Sainte-Croix, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av M. Condou-Durande, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: grekiska.

angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 96/701/EG av den 20 november 1996 om ändring av beslut 96/311/EG om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruk (EUGFJ) för räkenskapsåret 1992 samt vissa utgifter för räkenskapsåret 1993 (EGT L 323, s. 26) till den del som avser Republiken Grekland,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av ordföranden på andra avdelningen R. Schintgen, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna P.J.G. Kapteyn, G. Hirsch (referent), H. Ragnemalm och V. Skouris,

generaladvokat: P. Léger,
justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att parterna har avgivit muntliga yttranden vid förhandlingen den 23 september 1999,

och efter att den 16 december 1999 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Republiken Grekland har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 6 februari 1997, med stöd av artikel 173 första stycket i EG-fördraget (nu artikel 230 första stycket EG), yrkat delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 96/701/EG av den 20 november 1996 om ändring av beslut 96/311/EG om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruk (EUGFJ) för räkenskapsåret 1992 samt vissa utgifter för räkenskapsåret 1993 (EGT L 323, s. 26, nedan kallat det omtvistade beslutet) till den del det avser Republiken Grekland.

2 Talan avser ogiltigförklaring av detta beslut till den del som kommissionen har fastslagit att EUGFJ inte skall påföras följande belopp:

— 5 251 911 509 GRD avseende produktionsstöd för olivolja,

— 61 090 105 GRD avseende vin (slutlig nedläggning av vinarealer),

— 12 910 334 855 GRD avseende produktionsstöd för bomull, och

— 3 916 884 473 GRD avseende tobak.

3 Skälen till de korrigeringar som görs gällande har sammanställts i den sammanfattande rapporten nr VI/6355/95 av den 27 mars 1996 om resultaten av kontrollerna för avslut av räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid EUGFJ för räkenskapsåret 1992 och vissa utgifter för räkenskapsåret 1993 (nedan kallad den sammanfattande rapporten) och i två tillägg av den 14 juni och den 23 september 1996.

Utgifterna avseende produktionsstöd för olivolja

4 Av kontrollerna i Grekland framkom, enligt den sammanfattande rapporten, ingen märkbar förändring i förhållande till den situation som anmäldes vid avsluten för åren 1990 och 1991. Således gäller alltjämt att ett register över olivodlingar saknas och att det inte är möjligt att använda dataregistren.

5 I den sammanfattande rapporten konstateras dessutom allvarliga strukturella svagheter i systemet för förvaltning och kontroll av ansökningarna om stöd, som i rapporten sammanfattas i 18 punkter. I detta hänseende konstateras bland annat att det föreligger brist på samordning mellan behöriga lokala och nationella organ samt bristfälliga kontroller. De av de grekiska myndigheterna införda kontrollerna, som ersätter de kontroller som föreskrivs i gemenskapsförordningarna, är enligt den sammanfattande rapporten föga ändamålsenliga för att minska den risk som EUGFJ:s utgifter utsätts för.

6 Den grekiska regeringen anser att de anmärkningar som framställs i den sammanfattande rapporten saknar grund.

7 Beträffande den omständigheten att ett register över olivodlingar saknas har den grekiska regeringen påpekat att domstolen tidigare, i dom av den 4 juli 1996 i mål C-50/94, Grekland mot kommissionen (REG 1996, s. I-3331), har angett att Republiken Grekland hade informerat kommissionen om svårigheterna med att upprätta ett register över olivodlingar till den 31 oktober 1988, en frist som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 3453/80 av den 22 december 1980 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 154/75 om inrättandet av ett register över olivodlingar i de olivoljeproducerande medlemsstaterna (EGT L 360, s. 15; svensk specialutgåva, område 3, volym 12, s. 248). Det var av detta skäl som domstolen godkände den finansiella korrigeringen med 10 procent för räkenskapsåret 1990. En påföljd meddelades således.

8 Den grekiska regeringen har hävdat att kommissionen sedan år 1991 har varit fullständigt informerad och i grunden beredd att bistå Republiken Grekland i dess ansträngningar för att övervinna de objektiva svårigheterna i fråga. Följaktligen har det första av ovannämnda villkor uppfyllts, nämligen att informera den behöriga gemenskapsinstitutionen i tid. Eftersom de grekiska myndigheterna och kommissionen även har samarbetat på ett lojalt sätt under hela perioden i fråga, det vill säga under räkenskapsåret 1992, skall ingen korrigering genomföras av det skälet att ett register över olivodlingar saknas.

9 Domstolen erinrar för det första om att Republiken Grekland, i enlighet med förordning nr 3453/80, var skyldig att upprätta registret över olivodlingar senast den 31 oktober 1988.

10 För det andra konstaterar domstolen att Republiken Grekland inte har iakttagit denna frist och att det under räkenskapsåret 1992 fortfarande inte hade upprättats något register över olivodlingar.

11 För det tredje har domstolen tidigare, i dom av den 4 juli 1996 i det ovannämnda målet Grekland mot kommissionen och av den 29 januari 1998 i mål C-61/95, Grekland mot kommissionen (REG 1998, s. I-207), punkt 12, underkänt den

grekiska regeringens argument, att det har förelegat absolut hinder för att upprätta registret över olivodlingar. Denna regering hade nämligen inte åberopat dessa argument förrän efter den dag som fastställs i förordning nr 3453/80, och den hade inte vidtagit någon åtgärd hos de gemenskapsrättsliga instanserna för att få till stånd en ändring av denna dag (se i detta avseende dom av den 14 juli 1994 i mål C-353/92, Grekland mot rådet, REG 1994, s. I-3411, punkt 39).

12 Det kan mot denna bakgrund inte anses att det har förelegat absolut hinder för att rätta sig efter kraven enligt förordning nr 3453/80.

13 Såvitt avser dataregistren har den grekiska regeringen gjort gällande att sådana finns sedan år 1985 och att de fungerar tillfredsställande. Eventuella bristfälligheter är under alla omständigheter en följd av att det inte finns något register över olivodlingar, eftersom en stor del av de uppgifter som är nödvändiga för dataregistren skall finnas med i det registret. Vad som ovan har anförts i fråga om avsaknaden av ett register över olivodlingar gäller, enligt denna regering, i tillämpliga delar beträffande dataregistren. Om kontrollförfarandet visar sig vara otillräckligt sker för övrigt ytterligare granskning och kontroll.

14 Genom artikel 16.1 i rådets förordning (EEG) nr 2261/84 om allmänna bestämmelser om beviljande av stöd för framställning av olivolja och stöd till organisationer för producenter av olivolja (EGT L 208, s. 3; svensk specialutgåva, område 3, volym 17, s. 252) åläggs varje producerande medlemsstat att upprätta och underhålla permanenta dataregister innehållande uppgifter om produktion av oliver och olivolja. Genom artikel 14.5 i denna förordning anmodas medlemsstaterna att använda dessa register för de kontroller och verifieringar som avses i denna förordning. Dessa register skall innehålla all nödvändig information för att underlätta kontrollen och för att oegentligheter snabbt skall kunna upptäckas (artikel 16.2). Medlemsstaterna skall i dataregistren dessutom föra in de grunduppgifter som finns i registret över olivodlingar, så snart dessa uppgifter finns tillgängliga (artikel 11.1 andra stycket i kommissionens förordning (EEG) nr 3061/84 av den 31 oktober 1984 om tillämpningsföreskrifter för systemet med produktionsstöd för olivolja (EGT L 288, s. 52; svensk specialutgåva, område 3, volym 18, s. 59), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 98/89 av den 17 januari 1989 (EGT L 14, s. 14; svensk specialutgåva, område 3, volym 28, s. 113)).

15 I artikel 11.2 första meningen i förordning nr 3061/84, i dess lydelse enligt förordning nr 98/89 föreskrivs att alla delar av dataregistren skall fungera före den 31 oktober 1990. Medlemsstaterna skall dessutom använda informationen i registren vid kontrollerna, allteftersom och när dessa särskilda register är upprättade (artikel 11.2 andra meningen i förordning nr 3061/84, i dess lydelse enligt förordning nr 98/89).

16 Domstolen finner att det i detta hänseende är tillräckligt att konstatera att den grekiska regeringen inte ingående har argumenterat mot kommissionens påstående att fungerande dataregister saknades. Tvärtom informerade jordbruksministern kommissionen i skrivelse nr 292675 av den 21 juli 1995 om att han inte hade tillgång till den personal som krävdes för att föra in de uppgifter i registren som var nödvändiga för att kontroller skulle kunna företas. Detta påstående medför dessutom att det inte kan anses att det förelåg absolut hinder för att man skulle kunna rätta sig efter de krav enligt förordning nr 3061/84, i dess ändrade lydelse, som avser upprättande av register.

17 Vad slutligen avser det införda kontrollsystemets effektivitet anser den grekiska regeringen att förteckningen med de 18 bristfälligheterna är alltför vag, att den inte grundas på faktiska omständigheter och att den inte motiverar att det företas någon finansiell korrigering.

18 Vad särskilt avser anmärkningen om att de kontroller som företogs under räkenskapsåret 1992 var bristfälliga har den grekiska regeringen påpekat att dessa kontroller obestridligen var fler och grundligare än dem som företogs under räkenskapsåren 1991 och 1990, för vilka det även hade genomförts en finansiell korrigering med 10 procent.

19 Varje producerande medlemsstat skall, enligt artikel 14.1 i förordning nr 2261/84, tillämpa ett kontrollsystem för att säkerställa att den produkt för vilken stöd beviljas är berättigad till detta stöd.

20 I artikel 14.2 i förordning nr 2261/84, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 3500/90 av den 27 november 1990 (EGT L 338, s. 3; svensk specialutgåva, område 3, volym 35, s. 179), föreskrivs att producerande medlemsstater skall kontrollera verksamheten inom varje producentorganisation och sammanslutning och framför allt de uppgifter som dessa organ har utfört enligt artikel 8.1 och artikel 10 första strecksatsen i samma förordning.

21 I artikel 14.3a i förordning nr 2261/84, i dess lydelse enligt förordning nr 3500/90, föreskrivs att för utbetalning av stöd till olivodlare som har en genomsnittlig produktion av minst 500 kg olivolja per regleringsår skall den producerande medlemsstaten kontrollera

— att odlingsdeklarationerna är riktiga på grundval av kriterier som skall fastställas,

— att den kvantitet olja som uppges i stödansökan överensstämmer med den kvantitet som anges i godkända fabrikers lagerredovisning,

— att den produktion av olja som varje olivodlare deklarerar som pressad i en godkänd fabrik överensstämmer med de uppgifter som har lämnats i hans odlingsdeklaration på grundval av kriterier som skall fastställas.

22 I artikel 14.4 i förordning nr 2261/84, i dess lydelse enligt förordning nr 3500/90, föreskrivs att i fråga om den olivolja som har framställts av olivodlare med en genomsnittlig produktion av mindre än 500 kg olivolja per regleringsår bör kontrollerna bekräfta

— att odlingsdeklarationerna är riktiga på grundval av kriterier som skall fastställas,

— att det finns bevis för att oliverna har pressats i en godkänd fabrik.

23 I artikel 10.2 i förordning nr 3061/84, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 928/91 av den 15 april 1991 (EGT L 94, s. 5; svensk specialutgåva, område 3, volym 37, s. 60), anges att medlemsstaterna på platsen skall kontrollera en lämplig procentuell andel av olivodlare och att denna andel skall fastställas. Om ett organ som är ansvarigt för kontrollerna anförtros uppgiften att utföra dessa kontroller skall den angivna procentuella andelen anges i organets arbetsschema. Den procentuella andelen skall variera beroende på om grunduppgifterna i registret över olivodlingar finns tillgängliga inom de berörda områdena. Kontroller av odlare vars produktionsförmåga väsentligt har ändrats skall ges företräde.

24 I artikel 10.3 i förordning nr 3061/84, i dess lydelse enligt förordning nr 928/91, föreskrivs slutligen att medlemsstaterna, vid kontroll av odlingsdeklarationernas riktighet enligt artikel 14.3a och 14.4 i förordning nr 2261/84, i dess lydelse enligt förordning nr 3500/90, bland annat skall beakta uppgifterna i registret över olivodlingar och i dataregistren, de uppgifter som har erhållits vid kontroller på platsen hos odlaren samt den avkastning av oliver och olja som har fastställts för det område inom vilket företaget eller företagen är belägna.

25 Domstolen finner att det i detta hänseende är tillräckligt att konstatera att den grekiska regeringen inte har bestritt kommissionens uppgift att den procentuella andelen av de kontroller på platsen som avsåg producentkooperativ på nationell nivå var 0,1 procent, 0,21 procent och 0,13 procent för regleringsåren 1990/91, 1991/92 respektive 1992/93. De procentuella andelarna som avsåg producenter som inte var medlemmar var 0,8 procent och 0,87 procent för regleringsåren 1991/92 respektive 1992/93. Av de handlingar som de grekiska myndigheterna har lagt fram framgår även att den procentuella andelen av kontrollen av olivodlare var 0,22 procent för kontrollåren 1991 och 1992.

26 Det är uppenbart att dessa kontroller inte är tillräckliga för att kompensera det faktum att register över olivodlingar och fungerande dataregister saknades. Med hänsyn till att den grekiska regeringen för övrigt inte ingående har bestritt de övriga bristfälligheter som har konstaterats i den sammanfattande rapporten, däribland kontrollförfarandets allmänna vaghet, den omständigheten att metoder och system för att jämföra information saknades och att det var omöjligt för det behöriga organet att företa en effektiv kontroll av producentorganisationernas finansiering till följd av att det samtidigt förekom flera olika verksamheter och intressen, drar domstolen slutsatsen att det var fullt motiverat att genomföra en finansiell korrigering med 10 procent för de allvarliga bristfälligheterna i kontrollsystemet för ordningen med produktionsstöd för olivolja.

Utgifterna avseende stöd för slutlig nedläggning av vinarealer

27 Av den sammanfattande rapporten framgår att det för det tredje året i följd påpekades att de grekiska myndigheterna inte hade tillämpat den rekommendation som meddelas i officiella skrivelser och som det hänvisas till i de sammanfattande rapporterna för räkenskapsåren 1990 och 1991, nämligen att de regionala granskare som företar den administrativa granskningen av handlingarna i ärendet inte skall vara samma personer som beger sig till platsen före och efter röjningen av vinarealer. Det konstaterades nämligen att denna praxis gav upphov till oegentliga situationer.

28 I den sammanfattande rapporten konstateras dessutom att Republiken Grekland, med hänsyn till att den saknar register över olivodlingar och fastighetsregister, inte har vidtagit tillräckliga åtgärder för att kompensera det faktum att det inte finns något tillförlitligt system för att identifiera och mäta arealer, bland annat genom att förstärka systemet med inspektion av röjda arealer. Att det företas ytterligare årliga och representativa kontroller stickprovsvis beträffande 1 procent av antalet kontrollerade ärenden är nämligen inte tillräckligt för att avhjälpa bristen på register över olivodlingar och fastighetsregister.

29 Kommissionen genomförde mot bakgrund härav en schablonmässig korrigering med 2 procent av alla utgifter som denna åtgärd föranledde.

30 Den grekiska regeringen har gjort gällande att den finansiella korrigeringen på området för vin grundas på en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna.

31 Den grekiska regeringen anser att kontrollerna på platsen inte enbart avsåg samtliga ansökningar före röjningen utan även samtliga ansökningar efter nämnda röjning, så att denna kunde konstateras på platsen. 18 333 ansökningar kontrollerades och godkändes under perioden 1990—1991, 17 061 under perioden 1991—1992 och 7 000 under perioden 1992—1993, varvid varje vinodlare hade i genomsnitt två jordlotter.

32 Vad därefter gäller konstaterandet i den sammanfattande rapporten, att de regionala granskare som företar den administrativa granskningen av handlingarna i ärendet inte skall vara samma personer som beger sig till platsen före och efter röjningen av vinarealer, eftersom en sådan praxis ger upphov till oegentliga situationer, har den grekiska regeringen gjort gällande att, av skäl som hängde samman med att register över olivodlingar saknades, de agronomer som företog kontrollen före röjningen även svarade för kontrollen därefter, just på grund av att de var informerade om de aktuella jordlotterna och om var de var belägna.

33 Vad beträffar den procentuella andelen av ytterligare kontroller har den grekiska regeringen gjort gällande att den omständigheten att kommissionen för första gången år 1996, vid avslutet av räkenskaperna för räkenskapsåret 1992, bestred att denna procentuella andel (1 procent) av ytterligare kontroller var tillräcklig, och att den dessutom gjorde det detta år, 1996, som var det sista året för att vidta åtgärden att slutligt lägga ned vinodlingar, vid en tidpunkt då den inte var i stånd att öka denna procentuella andel för de tidigare räkenskapsåren, i varje fall visar att det var fråga om bristande lojalitet från kommissionens sida.

34 Domstolen erinrar om att rådets förordning (EEG) nr 1442/88 av den 24 maj 1988 om beviljande av bidrag för produktionsåren 1988/89—1995/96 för slutlig nedläggning av vinodlingsarealer (EGT L 132, s. 3) syftar till att uppmuntra nedläggning av vinodlingsarealer genom att det beviljas ett bidrag som anpassas efter hur produktiva de aktuella arealerna är, för att ta hänsyn till såväl röjningskostnaden och förlusten av rätten till omplantering som till framtida inkomstförlust.

35 För att systemet skall fungera effektivt och med hänsyn till kontrollen har kommissionen, genom förordning (EEG) nr 2729/88 av den 31 augusti 1988 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 1442/88 (EGT L 241, s. 108; svensk specialutgåva, område 3, volym 27, s. 137), angett vilka uppgifter som skall lämnas i en bidragsansökan och föreskrivit att dessa uppgifter skall kontrolleras. Det behöriga organet i medlemsstaten skall, enligt artikel 4.2 i denna förordning, kontrollera de uppgifter som avses i punkt 1, däribland vinodlingsarealen, odlad som renkultur eller blandad kultur, som brukas av sökanden, och den areal uttryckt i hektar, ar och kvadratmeter som skall röjas.

36 Slutligen föreskrivs i artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 2048/89 av den 19 juni 1989 om allmänna bestämmelser för kontroller inom vinsektorn (EGT L 202, s. 32; svensk specialutgåva, område 3, volym 29, s. 233) att medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra kontrollen av att föreskrifterna för vinsektorn efterlevs, i synnerhet inom de särskilda områden som förtecknas i bilagan, däribland röjning. Kommissionen skall, enligt artikel 6.1 i denna förordning, upprätta en särskild inspektörskår som skall samarbeta med medlemsstaternas behöriga myndigheter vid kontroller på plats, i syfte att säkerställa att föreskrifterna inom vinsektorn tillämpas enhetligt, särskilt inom de områden som avses i artikel 3. I sextonde övervägandet i ingressen till förordningen framhålls behovet av att säkerställa att kontrollerna företas objektivt.

37 I detta fall har kommissionens konstateranden under kontrolluppdragen i Grekland visat att de nationella inspektörerna inte kunde styrka de godkända arealerna i det administrativa förfarandet för kontroll och godkännande av ansökningar. De vid EUGFJ ansvariga tjänstemännen kunde inte erhålla någon

objektiv försäkran angående jordlottens identifiering, dess exakta areal samt innehavarens identitet och hans exakta geografiska placering. Att det saknades register över olivodlingar, fastighetsregister och detaljerade geografiska kartor innebar att man tvingades vända sig till en person som var väl förtrogen med regionen, eftersom de isolerade jordlotterna inte känns igen efter den plats där de är belägna utan efter vilka personer som är innehavare av de angränsande jordlotterna.

38 Dessa konstateranden, som inte har motsagts av den grekiska regeringen, visar att det införda kontrollsystemet uteslutande bygger på bestämda tjänstemäns behörighet och handlande, vilka är ensamma om att direkt kunna kontrollera om uppgifterna i bidragsansökningarna är riktiga. Det är således uteslutet att en kontroll kan företas av yttre organ, oavsett om de är nationella eller gemenskapsrättsliga. Kontrollsystemet har följaktligen inte den objektiva karaktär som krävs enligt gemenskapsbestämmelserna.

39 Domstolen finner mot bakgrund härav att det var motiverat att genomföra den finansiella korrigeringen av de deklarerade utgifterna med 2 procent.

Utgifterna avseende produktionsstöd för bomull

40 I den sammanfattande rapporten påpekas först att kommissionen, till följd av antagandet att det förekom ett omfattande bedrägeri inom bomullssektorn, vilket föranleddes av att det för regleringsåret 1991/92 hade konstaterats en oförklarlig avvikelse mellan de grekiska myndigheternas uppskattning av produktionen och den produktion för vilken stöd hade ansökts, och med hänsyn likaså till vad som tidigare inträffat i samband med denna produkt (den sammanfattande rapporten för åren 1989 och 1990), den 10 juli 1992 gav in en begäran om utredning till de grekiska myndigheterna med stöd av artikel 6 i rådets förordning (EEG) nr 595/91 av den 4 mars 1991 om oriktigheter och återvinning av belopp som felaktigt har utbetalats i samband med finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken och om organisationen av ett informationssystem på detta område och om upphävande av förordning (EEG) nr 283/72 (EGT L 67, s. 11; svensk specialutgåva, tillägg, s. 10).

41 Av denna sammanfattande rapport framkommer att det första skedet i utredningen, som varade från och med den 26 oktober till och med den 4 december 1992, genomfördes gemensamt av kommissionen, den grekiska administrationen och ett externt revisionsbolag. Det konstaterades oegentligheter och betydande brister i kontrollsystemet hos den grekiska myndigheten för bomull. Det andra skedet i utredningen, som skulle avse kontroller hos rensningsföretag från januari till juni 1993, ägde aldrig rum, trots upprepade uppmaningar från EUGFJ.

42 I den sammanfattande rapporten medges att administrativa påföljder har meddelats och att talan vid domstol har väckts mot flera producenter och rensningsföretag, i synnerhet för regleringsåret 1991/92, att åtgärder har vidtagits för att förbättra det nationella systemets kvalitet och att nya nationella anvisningar har offentliggjorts för regleringsåren 1992/93, 1993/94 och 1994/95. I rapporten bedöms emellertid att dessa uppgifter inte på ett tillfredsställande sätt uppfyllde de krav som EUGFJ hade framställt sedan februari månad 1993 till den del de särskilt avsåg resultaten av utredningen enligt artikel 6 i förordning nr 595/91. Den grekiska administrationen överlämnade nämligen varken utredningens slutsatser eller den exakta utvärderingen av de ekonomiska följderna av de uppdagade oegentligheterna.

43 Kommissionen ansåg att Republiken Grekland inte hade uppfyllt sin skyldigheter enligt artikel 8.1 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken (EGT L 94, s. 13; svensk specialutgåva, område 3, volym 3, s. 23), enligt vilken medlemsstaterna i enlighet med nationella bestämmelser i lagar och andra författningar skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att försäkra sig om att transaktioner som finansieras av EUGFJ verkligen äger rum och att de genomförs korrekt, för att förhindra och beivra oegentligheter och för att driva in belopp som förlorats till följd av oegentligheter eller försumlighet. Mot bakgrund härav föreslog EUGFJ en finansiell korrigering med 25 procent av utgifterna för räkenskapsåret 1991.

44 Samtidigt som EUGFJ medgav att man hade gjort framsteg i fråga om kvaliteten på det befintliga samarbetet tack vare den gemensamma arbetsgruppens arbete, föreslog fonden även en korrigering med 25 procent av utgifterna för räkenskapsåret 1992, med hänsyn till att det alltjämt var så, att det saknades

information om resultaten av den fortsatta utredning som hade begärts år 1992, att utgifterna för räkenskapsåret 1992 hade uppkommit inom ramen för samma system för kontroll och förvaltning som gällde år 1991 och att det inte var förrän regleringsåret 1993/94 och senare regleringsår som de nya anvisningarna faktiskt hade tillämpats.

45 I ett tillägg av den 23 september 1996 till den första sammanfattande rapporten beslutade kommissionen emellertid att minska korrigeringarna för räkenskapsåren 1991 och 1992 från 25 procent till 10 procent, eftersom det i EUGFJ:s utredningar under åren 1995 och 1996 bekräftades att de grekiska myndigheterna hade vidtagit tillräckliga åtgärder för att återupprätta ett gott samarbete med kommissionen och för att från och med det aktuella regleringsåret säkerställa att kontrollerna av produktionsstöden för bomull och av stöden till de små producenterna företogs på föreskrivet sätt.

46 Den grekiska regeringen har gjort gällande att korrigeringen med 10 procent grundas på en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och innebär att kommissionen har gjort sig skyldig till maktmissbruk eller överskridit gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning.

47 I detta hänseende har den grekiska regeringen för det första hävdat att konstaterandena i den sammanfattande rapporten inte motsvarar något av de skäl som anförs i dokument nr VI/216/93 av den 1 juni 1993 om allmänna principer i fråga om avslut av räkenskaper, för att kunna motivera en korrigering med 10 procent. Risken att EUGFJ skulle drabbas av förluster är nämligen obefintlig, eftersom de sällan förekommande fall av oegentligheter eller bedrägerier som inledningsvis riskerade att undslippa åtgärder har identifierats, även i ett senare skede. Detta har inneburit att böter och administrativa påföljder har meddelats, att domstolarna har funnit att vissa aktörer kan ådra sig straffrättsligt ansvar och att felaktigt betalda belopp har kunnat drivas in.

48 Enligt den grekiska regeringen följer av artiklarna 2, 3 och 8 i förordning nr 729/70 dessutom att det endast är möjligt att tillämpa finansiella korrigeringar gentemot medlemsstater som underlåter att företa de kontroller som antingen föreskrivs i förordningarna eller som har fastslagits vara nödvändiga för att

säkerställa att den utgift som EUGFJ påförs är rättsenlig, och inte när vissa aktörer handlar på ett oegentligt eller rättsstridigt sätt. De grekiska myndigheterna har emellertid inte bara företagit kontroller och ålagt alla dem som har handlat på ett rättsstridigt sätt att betala höga böter, utan de har dessutom överlämnat flera ärenden till åklagare för att utverka eventuella straffrättsliga påföljder, och de har såsom skadestånd drivit in alla felaktigt betalda belopp. Det finns följaktligen ingen anledning att genomföra den mycket höga finansiella korrigeringen på 10 procent gentemot Republiken Grekland.

49 Den grekiska regeringen har dessutom hävdat att det redan under räkenskapsåret 1992 var så, att kontrollsystemets effektivitet hade förbättrats, att samarbetet mellan de grekiska och de gemenskapsrättsliga myndigheterna hade konkretiserats och att oegentligheterna hade begränsats. Vad särskilt avser kontrollerna av ovannämnda produktion har de grekiska myndigheterna bland annat vidtagit åtgärder som består i intensifiering av de kontroller som avser produktion och varutransport, genom oanmälda kontroller som företas av grupper eller av det centrala organet, genom införande av dagliga kontrollkort för de rensningsföretag som verkar i arbetslag, för den särskilda kontrollen av rensningens olika moment och av produktionen av rensad bomull, och genom omedelbar information från de regionala organen och det centrala organet såvitt avser uppgifter om införande av orensad bomull, om produktion av rensad bomull och om varutransport, information som sänds till en dagligen uppdaterad bas för dagliga kontrollkort och för varors transporthandlingar.

50 Domstolen erinrar om att de producerande medlemsstaterna, enligt artikel 10 i rådets förordning (EEG) nr 2169/81 av den 27 juli 1981 om fastställande av de allmänna reglerna för systemet med stöd till bomull (EGT L 211, s. 2; svensk specialutgåva, område 3, volym 13, s. 195), skall upprätta ett kontrollsystem i syfte att fastställa den kvantitet orensad bomull från gemenskapen som har anlänt till varje rensningsföretag, fastställa den kvantitet orensad bomull från gemenskapen som har rensats och säkerställa att minimipriset följs. Enligt artikel 12 i denna förordning skall bestämmelserna i förordning (EEG) nr 729/70 tillämpas analogt på de frågor som behandlas i förordning nr 2169/81.

51 Varje bomullsodlare skall, enligt artikel 8.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1201/89 av den 3 maj 1989 om tillämpningsföreskrifter för stödsystemet för bomull (EGT L 123, s. 23; svensk specialutgåva, område 3, volym 29, s. 40), före en dag som fastställs av den berörda medlemsstaten och, utom i fall av force majeure, senast den 1 juli ge in en årlig försäkran om besådd areal. Om de arealer som anges skiljer sig från dem som konstateras vid de inspektioner som avses i artikel 12.1 a skall medlemsstaterna, enligt artikel 8.2 i nämnda förordning, justera de berörda försäkringarna. Vid bestämningen av den totalt angivna arealen skall hänsyn tas till sådana justeringar.

52 Enligt artikel 12.1 i förordning nr 1201/89 skall det organ som utses av medlemsstaten kontrollera bland annat följande:

a) riktigheten av uppgifterna om besådd areal på grundval av slumpmässiga inspektioner som avser minst 5 procent av försäkringarna,

b) att de kontrakt som ges in uppfyller de villkor som föreskrivs i artikel 10, särskilt att de följer minimipriset,

c) att den kvantitet bomull för vilken det ansöks om stöd motsvarar den kvantitet orensad bomull från gemenskapen som har producerats på den areal som anges i kontraktet/kontrakten,

d) att den kvantitet bomull för vilken stöd betalas ut motsvarar den kvantitet bomull från gemenskapen som faktiskt har rensats.

53 Slutligen anges i artikel 12.2 i förordning nr 1201/89 att det behöriga organet endast skall tillåta att den kvantitet bomull i fråga om vilken samtliga villkor uppfylls berättigar till stöd. Enligt artikel 13 i denna förordning skall den lagerbokföring som föreskrivs i artikel 6.2 i förordning nr 2169/81 åtminstone innehålla uppgifter, separata med avseende på orensad bomull som skördas i gemenskapen och orensad bomull som skördas utanför gemenskapen, om de kvantiteter orensad bomull, rensad bomull, bomullsfrö, olja och bomullslinter som finns i lager den första dagen varje månad.

54 Av handlingarna i målet framgår att den utredning som gjordes i Grekland under åren 1992 och 1993, i enlighet med förordning nr 595/91, i fråga om bedrägeri inom bomullssektorn, kompletterades med fem kontrolluppdrag av EUGFJ, som ägde rum från och med den 9 till och med den 13 januari 1995, från och med den 13 till och med den 16 juni 1995, från och med den 10 till och med den 14 juli 1995, från och med den 13 till och med den 17 november 1995 och från och med den 22 till och med den 26 januari 1996. Dessa uppdrag syftade till att undersöka de nationella förfarandena för förvaltning och kontroll av stödet inom bomullssektorn, inom ramen för avslut av räkenskaperna för räkenskapsåret 1992 och följande räkenskapsår.

55 Vid dessa kontroller konstaterades allvarliga brister. I synnerhet hade de grekiska myndigheterna, på olika nivåer, varit extremt försumliga i fråga om att skydda de gemenskapsrättsliga fonderna från att utsättas för bedrägeri och oegentligheter.

56 EUGFJ:s inspektörer konstaterade således att de kontroller och granskningar som föreskrivs i artiklarna 8 och 12 i förordning nr 1201/89 inte kunde företas på ett effektivt sätt av de grekiska myndigheterna i förhållande till försäkringarna om besådd areal. De uppgifter som hade samlats in för att fastställa arealerna hade inte använts på ett ändamålsenligt sätt av den grekiska myndigheten för bomull, så att de kunde utgöra ett effektivt instrument för att kontrollera de av producenterna deklarerade arealerna. Inte vid något tillfälle hade dessa uppgifter databehandlats för att skapa en motsvarighet till ett fastighetsregister. De lokala avdelningar som hörde till den grekiska myndigheten för bomull använde inte de tillgängliga uppgifterna för att kontrollera att odlingsdeklarationerna var riktiga och för att fastställa de arealer som hade deklarerats av fler än en producent. Det

konstaterades dessutom att jordlotterna inte hade avgränsats, vilket innebar att jordlotterna och marken inte kunde kontrolleras på ett objektivt sätt.

57 Av konstaterandena framgår slutligen att de oanmälda kontrollerna inte var tillfredsställande. I praktiken förelåg ingen kontroll av "sannolikheten" beträffande företagets energikonsumtion, personal och rensningskapacitet. Den grekiska myndigheten för bomull förfogade inte över nödvändig datautrustning för att kunna följa de olika ansökningarna om förskott, förfrågningarna om stödets beräkning och själva ansökningarna om stöd i förhållande till begäran om kontroll för att korrekt kunna tillämpa och kontrollera tillämpningen av den procentuella andelen stöd på de olika bearbetade kvantiteterna.

58 Av fast rättspraxis från domstolen följer att den medlemsstat i förhållande till vilken kommissionen har motiverat sitt beslut, vari det konstateras att kontroller vid tillämpningen av reglerna om funktionen av garantisektionen vid EUGFJ saknas eller är bristfälliga, inte kan vederlägga kommissionens konstateranden utan att stödja sina egna påståenden på omständigheter som visar att det föreligger ett tillförlitligt och funktionsdugligt kontrollsystem. Om medlemsstaten inte förmår visa att kommissionens konstateranden är felaktiga, kommer dessa konstateranden att utgöra grund för allvarliga tvivel om huruvida ett adekvat och effektivt system av övervaknings- och kontrollåtgärder har införts (se i detta avseende dom av den 28 oktober 1999 i mål C-253/97, Italien mot kommissionen REG 1999, s. I-7529, punkt 7).

59 I detta fall har den grekiska regeringen inte ingående bestritt de bristfälligheter och svagheter som hade konstaterats i kontrollsystemet i fråga, utan endast hävdat att kontrollerna har förbättrats och att de bland annat har gjort det möjligt att upptäcka överträdelser som har begåtts av ekonomiska aktörer. Att alla de aktörer som har handlat rättsstridigt har ålagts att betala böter är emellertid inte tillräckligt för att undanröja de tvivel som finns i fråga om kontrollsystemets effektivitet.

60 Mot bakgrund härav finner domstolen att den finansiella korrigeringen med 10 procent inte kan ifrågasättas vare sig med hänsyn till en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, till maktmissbruk från kommissionens sida eller till överskridande av dess utrymme för skönsmässig bedömning.

Utgifterna avseende produktionsstöd för tobak

Minskning av bidrag och interventionspris när maximala garanterade kvantiteter överskrids

61 I den sammanfattande rapporten påpekas att kommissionens förordning (EEG) nr 2065/93 av den 27 juli 1993 om fastställelse, beträffande tobak och skördeåret 1992, av den faktiska produktionen samt de priser och bidrag som skall betalas enligt systemet med maximala garanterade kvantiteter (EGT L 187, s. 26) innebar att medlemsstaterna ålades att omedelbart driva in de bidrag som hade betalats med för höga belopp till följd av att maximala garanterade kvantiteter hade överskridits. Enligt denna rapport skulle indrivningarna ske redan innan arbetena med den nya tobaksskörden inleddes, för att förmå näringsidkarna att iaktta de nya maximala garanterade kvantiteterna. I detta fall konstaterades emellertid att dessa indrivningar genomfördes långt efter den dag då förordningen skulle tillämpas, vilket tillsammans med valutans depreciering innebar att de ur ekonomisk synpunkt blev verkningslösa. Indrivningarna fördelades nämligen på 41 månader, trots att de grekiska myndigheterna borde ha tagit i anspråk de säkerheter som hade ställts för detta ändamål redan från september månad 1992.

62 Kommissionen gjorde därför gällande en finansiell korrigering genom att beräkna en räntesats på 10 procent på ett genomsnitt av 20,5 månader avseende det sammanlagda belopp som hade drivits in med försening, det vill säga en korrigering med 552 174 314 GRD.

63 Den grekiska regeringen har gjort gällande att kommissionens ståndpunkt grundas på en felaktig tolkning av de gemenskapsbestämmelser som är tillämpliga.

64 Denna regering har i detta hänseende hävdat att de belopp med vilka bidraget minskades till följd av att maximala garanterade kvantiteter hade överskridits skall återbetalas när tobaken lämnar kontrollen, det vill säga när förmånstagaren förvärvar rätten till bidrag. Detta följer av artiklarna 6 och 7 i kommissionens förordning (EEG) nr 1726/70 av den 25 augusti 1970 om förfarandet för beviljande av bidrag för bladtobak (EGT L 191, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 3, s. 67). Enligt den grekiska regeringen följer inte kommissionens argumentation, enligt vilken de felaktigt betalda bidragen omedelbart skall drivas in, av artikel 2 i förordning nr 2065/93, som endast avser den dag då nämnda förordning skulle träda i kraft. Denna argumentation möter dessutom praktiska svårigheter. När förordning nr 2065/93 antogs i slutet av juli 1993, och i synnerhet när producenterna informerades om detta i augusti månad, var det således för sent att ålägga bearbetningsföretagen och producenterna att iaktta de maximala garanterade kvantiteterna innan nästa skörd påbörjades, eftersom produktionsvolymen inte fastställs vid skörden (exempelvis i augusti, september etc.) utan vid omplanteringen, som äger rum från mars till juni.

65 Den grekiska regeringen har tillagt att även om det förelåg en skyldighet att omedelbart driva in de bidrag som hade betalats med för höga belopp till följd av att maximala garanterade kvantiteter hade överskridits, skulle det vara godtyckligt att beräkna en räntesats på 10 procent.

66 Denna regering anser för det andra att det är nödvändigt att från slutsumman dra av 58 712 320 GRD, som inte har återbetalats, eftersom de återbetalningsskyldiga bolagen väckte talan vid domstol och utverkade interimistiska rättsskyddsåtgärder.

67 Domstolen erinrar om att det i rådets förordning (EEG) nr 727/70 av den 21 april 1970 om den gemensamma organisationen av marknaden för

råtobak (EGT L 94, s. 1) föreskrivs ett system med maximala garanterade kvantiteter, som innebär att om de kvantiteter som har fastställts för en tobakssort eller en grupp av tobakssorter överskrids skall priserna och bidragen som hänför sig därtill minskas i enlighet med artikel 4.5 i nämnda förordning, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1114/88 av den 25 april 1988 om ändring av förordning nr 727/70 (EGT L 110, s. 35).

68 Av artikel 1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2824/88 av den 13 september 1988 om tillämpningsföreskrifter för systemet med maximala garanterade kvantiteter för tobak och om ändring av förordningarna (EEG) nr 1076/78 och (EEG) nr 1726/70 (EGT L 254, s. 9; svensk specialutgåva, område 3, volym 27, s. 155) framgår att kommissionen, på grundval av de uppgifter som medlemsstaterna lämnar eller andra informationskällor, före den 31 juli året efter skördeåret för varje skörd skall fastställa den faktiskt producerade tobakskvantiteten för varje tobakssort eller för varje grupp av tobakssorter för vilken en maximal garanterad kvantitet har fastställts. Av artikel 3.1 i förordning nr 2824/88, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2907/92 av den 6 oktober 1992 (EGT L 291, s. 6; svensk specialutgåva, område 3, volym 45, s. 105) framgår att innan den faktiska produktionen har fastställts i enlighet med artikel 1 kan för 1992 års skörd högst 77 procent av de fastställda interventionspriserna och bidragsbeloppen betalas. Det står dock medlemsstaterna fritt att betala ut upp till 100 procent av dessa priser och bidrag, om säkerheter ställs motsvarande 23 procent för skördeåret 1992. Slutligen framgår av artikel 3.2 i förordning nr 2824/88 att när den faktiska produktionen har fastställts enligt artikel 1 skall eventuella resterande belopp utbetalas och säkerheter frisläppas eller vara förverkade.

69 Såsom framgår av förordningarna (EEG) nr 2046/90 av den 18 juli 1990 (EGT L 187, s. 23), (EEG) nr 2267/91 av den 29 juli 1991 (EGT L 208, s. 26), (EEG) nr 2178/92 av den 30 juli 1992 (EGT L 217, s. 75) och nr 2065/93 har kommissionen däri fastställt den faktiska produktionen samt de priser och bidrag som skall betalas i enlighet med systemet för maximala garanterade kvantiteter för skördeåren 1989—1992. I artikel 2 i förordningarna fastställs dagen för dessas ikraftträdande till den tredje dagen efter det att förordningen i fråga har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

70 I artikel 6.1 i förordning nr 1726/70 föreskrivs att rätten till bidrag uppkommer så snart tobaken lämnar den plats där den har underställts kontroll. Enligt artikel 7.1 i förordningen förfaller bidraget till betalning så snart rätten till bidrag uppkommer.

71 Av dessa bestämmelser framgår att i enlighet med artikel 3.2 i förordning nr 2824/88 skall förverkandet av de säkerheter som har ställts för de bidrag som har betalats före fastställelsen av den faktiska produktionen, det vill säga förverkandet av de säkerheter som nämns i den sammanfattande rapporten, äga rum efter nämnda fastställelse. Det är nämligen från denna tidpunkt som medlemsstaterna känner till de belopp som de bidragsberättigade faktiskt har rätt till och, följaktligen, som de belopp som har betalats för mycket skall återbetalas eller, i förekommande fall, som de för bidragen ställda säkerheterna skall förverkas.

72 Vad beträffar skördeåret 1992 angavs den faktiska produktionen för varje tobakssort eller för varje grupp av tobakssorter och överskridandet av de maximala garanterade kvantiteterna samt de priser och bidrag som skulle betalas i förordning nr 2065/93, vars ikraftträdandedatum hade fastställts till den 1 augusti 1993. Indrivningen av de bidrag som hade betalats ut för mycket eller förverkandet av de för detta ändamål ställda säkerheterna borde emellertid ha genomförts från denna dag. Varje försening med att inleda dessa förfaranden medförde att de berörda förmånstagarna gavs fördelar som inte var befogade enligt gemenskapsbestämmelserna.

73 Såvitt avser det argument som avser artiklarna 6 och 7 i förordning nr 1726/70 är det tillräckligt att konstatera att det i detta fall är fråga om bidrag som förmånstagarna inte har rätt till.

74 Vad beträffar den tillämpade finansiella korrigeringen framgår av den sammanfattande rapporten att de grekiska myndigheterna fördelade indrivningarna på 41 månader, trots att de borde ha tagit i anspråk de säkerheter som hade ställts för detta ändamål redan när förordning nr 2065/93 trädde i kraft. Kommissionen

beräknade korrigeringen genom att tillämpa en räntesats på 10 procent på ett genomsnitt av 2,5 månader.

75 Domstolen konstaterar i detta hänseende att den av kommissionen beaktade perioden var hälften så lång som den som den försenade indrivningen gav upphov till och att den tillämpade räntesatsen var lägre än den som vid tidpunkten tillämpades i Grekland. Den grekiska regeringen kan under dessa omständigheter inte i något fall ifrågasätta korrigeringen.

76 Vad slutligen avser avdraget med 58 712 320 GRD från den slutliga korrigeringen, som den grekiska regeringen har beräknat till 614 401 142 GRD, är det tillräckligt att konstatera att, i enlighet med den sammanfattande rapporten, beloppet avseende den slutliga korrigeringen uppgår till 552 174 314 GRD och att den grekiska regeringen inte har visat att de 58 712 320 GRD, som den har begärt skall dras av, ingår i angivna belopp.

Huruvida kommissionens förordning (EEG) nr 1197/92 av den 8 maj 1992 om ändring av förordning nr 1726/70 (EGT L 124, s. 31; svensk specialutgåva, område 3, volym 42, s. 29) inte har iakttagits, vilken avser den femprocentiga kontrollen av odlingskontrakt eller odlingsdeklarationer per företag och sort

77 De grekiska myndigheterna har, enligt den sammanfattande rapporten, medgett att kontrollerna i Nauplion, vars produktion endast motsvarar 3 procent av den sammanlagda tobaksproduktionen, var särskilt fiktiva. Kommissionen genomförde på grund härav en schablonmässig korrigering med 10 procent, det vill säga med 316 280 755 GRD.

78 Av den sammanfattande rapporten framgår dessutom att, trots att förordning nr 1197/92 offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 9 maj 1992, det inte var förrän den 3 september 1992 som de i förordningen

föreskrivna kontrollerna tilläts genom ett nationellt dekret. Eftersom kontrollerna oftast företogs efter skörden, mellan slutet av september och början av november 1992, medan de enligt förordning nr 1197/92 skulle företas när tobaken ännu fanns på fälten, genomförde kommissionen en schablonmässig korrigering med 2 procent, det vill säga med 1 929 330 791 GRD.

79 Beträffade regionen Nauplion har den grekiska regeringen gjort gällande att, även om protokollen över kontrollerna är daterade från den 10 till den 26 september 1992, en omständighet som kommissionen har tolkat som ett bevis på när kontrollerna företogs på platsen, dessa ägde rum regelbundet, i enlighet med cirkulär F109/1989/A.4126 av den 27 maj 1992. Protokollen över kontrollerna undertecknades efter den 10 september 1992, eftersom det var då som jordbruksministerns beslut nr 378988 av den 3 september 1992 presenterades, genom vilket förekommande skadeståndsansvar till följd av kontrollerna legaliserades. Enligt denna regering hade kontrollerna i regionen Nauplion planlagts tidigare, eftersom det är i denna region som tobaken skördas tidigast. Nämnda skörd avslutas således före slutet av augusti månad. De genomförda korrigeringarna är följaktligen rättsstridiga och omotiverade.

80 Den grekiska regeringen har dessutom gjort gällande att det var omedelbart efter det att förordning nr 1197/92 hade antagits och offentliggjorts i maj 1992 som den grekiska myndigheten för tobak (EOK) antog de första tillämpningsanvisningarna, som förekom i dess cirkulär nr F109.1989/A.4126 av den 27 maj 1992, medan ministerbeslut nr 378988/92, genom vilket kontrollsanktionerna legaliserades, i själva verket fattades den 3 september 1992. Kontrollerna påbörjades den 9 september 1992 och hade avslutats i början av november månad 1992, med undantag för regionen Nauplion.

81 Den grekiska regeringen har i detta hänseende hävdat att kontrollerna företogs helt i enlighet med artikel 2c i förordning nr 1726/70, i dess lydelse enligt förordning nr 1197/92. De grekiska myndigheterna har nämligen lagt fram bevisning om de till 5 procent genomförda kontrollerna. I majoriteten av fallen företogs kontrollerna inte heller för sent. Även om producenterna hade avslutat skörden av de relevanta bladen, kunde inspektörerna med lätthet granska såväl den odlade arealen som tobakssorten genom att undersöka de stjälkar som blev

kvar på fältet och de blad som satt kvar. Det bör också tas hänsyn till att det var fråga om det första år då förordning nr 1197/92 tillämpades, till att den hade antagits för sent, när tobaksodlingen redan hade påbörjats, och till det stora antalet registrerade kontrakt (73 462). Även om det medges att vissa kontroller ägde rum med en mindre försening, det vill säga efter skörden, företogs dessa kontroller på ett tillförlitligt sätt.

82 Domstolen erinrar om att medlemsstaterna, enligt artikel 2c.1 i förordning nr 1726/70, i dess lydelse enligt förordning nr 1197/92, skall företa oanmälda stickprovskontroller på plats för att kontrollera uppgifterna i odlingskontrakten och odlingsdeklarationerna, särskilt vad avser arealen och den odlade tobakssorten. För varje bearbetningsföretag skall kontrollen omfatta minst 5 procent av varje sort eller sortgrupp som deklareras i de registrerade odlingskontrakten eller odlingsdeklarationerna. Enligt artikel 2c.4 i förordning nr 1726/70, i dess lydelse enligt förordning nr 1197/92, skall medlemsstaterna anta de ytterligare bestämmelser som behövs för att genomföra denna förordning.

83 Den grekiska regeringen har medgett att de oanmälda kontroller på platsen som föreskrivs i artikel 2c.1 i förordning nr 1726/70, i dess lydelse enligt förordning nr 1197/92, i huvudsak inte ägde rum förrän från och med september månad 1992, det vill säga efter det att tobaken hade skördats, trots att de grekiska myndigheterna i enlighet med förordningen var skyldiga att företa dessa kontroller redan när förordningen trädde i kraft, det vill säga den 12 maj 1992. De grekiska myndigheternas inställning har således motverkat effektiviteten hos nämnda kontroller.

84 Det skall dessutom erinras om att kommissionen, i beslut av den 13 januari 1995, har fastställt den 28 februari 1995 som sista dag för att överlämna kompletterande upplysningar inom ramen för avslutet av räkenskaperna för räkenskapsåret 1992. Trots att de grekiska myndigheterna har tillställts flera begäran att lägga fram bevisning om att kontrollerna är rättsenliga har de inte svarat inom den utsatta fristen.

85 Den av kommissionen genomförda finansiella korrigeringen kan mot denna bakgrund inte ifrågasättas.

Angående tobaksodlingen inom kommuner beträffande vilka bidrag inte får beviljas enligt rådets förordning (EEG) nr 2267/88 av den 19 juli 1988 om ändring av förordning nr 727/70 (EGT L 199, s. 18)

86 I den sammanfattande rapporten hänvisas till revisionsrättens särskilda rapport nr 8/93 om den gemensamma organisationen av marknaden för tobak, vari angavs att tobak som odlades inom 61 grekiska kommuner, i enlighet med förordning nr 2267/88 inte kunde beviljas bidrag. På grundval av denna särskilda rapport genomförde kommissionen en finansiell korrigering med 1 098 436 000 GRD, det vill säga med ett belopp motsvarande de bidrag som inte skulle ha betalats.

87 Den grekiska regeringen har hävdat att de regioner som kommunerna i fråga hör till i princip är regioner för produktion av tobak där marken och klimatförhållandena är homogena. Det var med anledning härav som gemenskapen godkände och använde dessa regioner för fastställelsen av de områden där tobaksproduktionen skulle vara föremål för intervention under åtminstone ett decennium. Enligt denna regering odlade man i dessa byar andra tobakssorter, som ersattes av sorten Virginia. Den senare åtgärden vidtogs i enlighet med de gemenskapsrättsliga strukturprogram som syftade till att ersätta mindre efterfrågade sorter med sorten Virginia. Alla producenter som odlade sorten Virginia fick förhandsgodkännande för sina investeringsprojekt som syftade till att införa en infrastruktur bestående av torkställningar, som krävdes för odling av denna sort.

88 Den grekiska regeringen har förklarat att de producenter som deltog i dessa program omedelbart upphörde med att odla tobakssorterna Tsebelia och Mavra. Om dessa producenter under ett år skulle bedriva experimentodlingar utan att få bidrag borde gemenskapen ge dem en kompensation för "inkomstförlust", vilket

sker i andra fall av omstruktureringar. Det är under alla omständigheter märkligt att det nu genomförs en korrigering för en verksamhet som gemenskapen har uppmuntrat producenterna att bedriva.

89 Domstolen erinrar i detta hänseende om att det av rådets förordning (EEG) nr 2062/92 av den 30 juni 1992 (EGT L 315, s. 22) framgår att rådet har fastställt målpris, interventionspris och bidrag som beviljas köpare av bladtobak, det härledda interventionspriset för förpackad tobak, referenskvaliteter samt produktionsområden för skördeåret 1992. Vilka dessa områden är framgår av bilaga III till denna förordning. Bland de områden som är godkända för produktion av sorten Virginia förekommer bland annat regionerna Sterea Hellas och Makedonien, som de 61 kommuner som avses i den sammanfattande rapporten tillhör, enligt den grekiska regeringen.

90 Enligt artikel 3.2 i förordning nr 2062/92 skall de priser och bidrag som beviljas köpare av tobak tillämpas på de sorter som odlas i de produktionsområden som avses i bilaga III, utan att det påverkar artikel 7a i förordning nr 727/70. Enligt den senare bestämmelsen, som infördes genom förordning nr 2267/88, skall priserna och bidragen endast tillämpas på de tobakssorter som härrör från kommuner inom vilka sorten i fråga har odlats åtminstone en gång under de fem år som föregår den aktuella skörden.

91 I detta fall är det emellertid så att tobaken i fråga, även om den har odlats inom ett område som är godkänt enligt förordning nr 2062/92, inte ger rätt till de ansökta bidragen, eftersom denna sort inte härrör från kommuner inom vilka den tidigare har odlats.

92 Rådet har för övrigt inte utnyttjat möjligheten enligt artikel 7a.2 i förordning nr 727/70, i dess lydelse enligt förordning nr 2267/88, att "på samma gång som priserna och bidragen och enligt samma förfarande bestämma de tobakssorter på vilka punkt 1 inte är tillämplig".

93 Att producenterna av sorten Virginia upphörde med att producera andra tobakssorter inom ramen för gemenskapens strukturprogram har slutligen ingen betydelse för rätten till sådana bidrag som beviljas enligt förordning nr 727/70.

94 Av det ovan anförda följer att utgifterna avseende tobaksodlingen inom de kommuner beträffande vilka bidrag inte får beviljas enligt förordning nr 2267/88 inte kan godkännas. Mot bakgrund härav kan den finansiella korrigeringen inte ifrågasättas.

De sedan länge ställda säkerheterna som inte har frigjorts

95 Enligt den sammanfattande rapporten utfördes analysen av förteckningen över de säkerheter som ställdes före den 16 april 1991 och som fortfarande gällde den 15 oktober 1992. Av kommissionens konstateranden framgår att det behöriga organet Didagep under tiden frigjorde alla dessa säkerheter och att tillräckliga bevishandlingar om förvaltningen översändes till kommissionen, bortsett från de som avsåg ärende nr 30277/24.02.92 beträffande vilket det saknas närmare uppgifter angående erkännande av force majeure. Mot bakgrund härav genomförde kommissionen en finansiell korrigering med 10 853 000 GRD.

96 Den grekiska regeringen anser att den finansiella korrigeringen är felaktig av det skälet att den genomfördes beträffande två exporter av tobak, varav den ena gav rätt till fullt bidrag, som utbetalades i överensstämmelse med kommissionens

förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT L 351, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 24, s. 216), och den andra gav rätt till partiellt bidrag. Såvitt avser det senare bidraget borde 1 043 387 GRD påföras Republiken Grekland och inte 10 853 000 GRD, som motsvarar kommissionens beräkning.

97 Såsom det har erinrats om i punkt 84 i denna dom fastställde kommissionen den 28 februari 1995 som sista dag för att överlämna kompletterande upplysningar inom ramen för avslutet av räkenskaperna för räkenskapsåret 1992. Den grekiska regeringen har inte bestritt kommissionens påstående att de i ansökan ingivna upplysningarna inte överlämnades inom den fastställda fristen. Den grekiska regeringen kan under dessa omständigheter inte ifrågasätta den finansiella korrigeringen.

Den negativa reserven beträffande räkenskapsåret 1990

98 Slutligen har den grekiska regeringen gjort gällande att kommissionen vid avslutet av räkenskaperna för EUGFJ för räkenskapsåret 1990 höll inne 4,5 miljarder GRD, eftersom den ansåg att detta belopp avsåg tobak som hade subventionerats i strid med gemenskapsbestämmelserna, och närmare bestämt tobak som hade exporterats till Albanien och Bulgarien utan att ha genomgått en sådan första bearbetning samt förpackats på ett sådant sätt som krävs enligt artikel 3 i förordning nr 727/70, och utan avdrag av den del av tobaksvikten som inte uppfyllde minimikraven i fråga om kvalitet, i enlighet med artikel 11 i förordning nr 1726/70. Med hänsyn till den utredning som gjordes med gemenskapens medverkan, beslutade kommissionen om en negativ reserv som motsvarade ovannämnda belopp.

99 Eftersom utredningen av denna fråga därefter har avslutats och dess slutsatser har överlämnats till kommissionen anser den grekiska regeringen att det, enligt

artikel 5.2 b och artikel 9.1 i förordning nr 729/70, förelåg en skyldighet för kommissionen att omedelbart slutgiltigt avsluta denna finansiella korrigering när den avslutade räkenskaperna för räkenskapsåret 1992.

100 Domstolen finner i detta hänseende att det är tillräckligt att konstatera att den korrigering som den grekiska regeringen har hänvisat till blev slutgiltig genom avslutet av räkenskaperna för räkenskapsåret 1991. Den kan följaktligen inte omprövas inom ramen för det aktuella räkenskapsåret.

101 Eftersom talan inte kan bifallas på någon av de grunder som har anförts av den grekiska regeringen, skall den ogillas.

Rättegångskostnader

102 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Grekland skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Grekland har tappat målet, skall denna stat förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

följande dom:

1) Talan ogillas.

2) Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.

Schintgen Kapteyn Hirsch

Ragnemalm Skouris

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 13 juli 2000.

R. Grass

Justitiesekreterare

J.C. Moitinho de Almeida

Ordförande på sjätte avdelningen